26/10/2020

Στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου ομωνύμου δήμου ο Επίσκοπος Ωρεών

/ Ενορίες

Με ιεροπρέπεια, λαμπρότητα, υποδειγματική τάξη και υπακοή στα υγειονομικά μέτρα, τελέστηκε η Πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, της οποίας προέστη ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ωρεών κ. Φιλόθεος, Αρχιγραμματέας της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, πλαισιούμενος από του συνεφημερίους του Ιερού Ναού και άλλους κληρικούς, επί τη μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου.

Στην Πανηγυρική Θεία Λειτουργία έδωσαν το παρόν, ο Υπουργός εσωτερικών κ. Τ. Θεοδωρικάκος, η Δήμαρχος κ. Μαρία Ανδρούτσου, Πρόεδροι των πολιτικών παρατάξεων και μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου.

Ο Θεοφιλέστατος στο Θείο κήρυγμά του ανέφερε μεταξύ άλλων:

“Ευλογημένοι μου αδελφοί, συναχθήκαμε και σήμερα προς τιμήν του Αγίου ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου, του θαυματουργού Αγίου της Εκκλησίας μας, το όνομα του οποίου τιμάται αυτός ο Ιερός Ναός και την χάρη και τη βοήθεια και τις ικετευτικές πρεσβείες του οποίου επικαλούμαστε, όσοι ήρθαμε σήμερα ανάξιοι προσκυνητές του.

Ο Άγιος Δημήτριος ονομάζεται και είναι μάρτυρας, συγκαταλέγεται στη χορεία των Αγίων Μαρτύρων της Εκκλησίας. Ακούσαμε στο ιερό ευαγγελικό ανάγνωσμα, ότι ο Θεός δεν αφήνει ποτέ αμάρτυρο τον εαυτό Του. Μαρτυρείται ο Ίδιος ο Θεός σε όλες τις εποχές και από τον Ίδιον και μάλιστα από το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, το Παράκλητο Πνεύμα.

Όταν έρθει ο Παράκλητος, το Πνεύμα της Αληθείας, «ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ» ακούσαμε στο ευαγγελικό ανάγνωσμα. Αλλά και από τους ανθρώπους, εκείνους που χάριν στον Παράκλητο έχουν την ευλογία και τη χάρη να ανήκουν στο πανάγιο σώμα του Χριστού, την Εκκλησία. «Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς μετ᾽ ἐμοῦ ἐστε», συνέχισε ο ιερός ευαγγελιστής, μεταφέροντάς μας τα λόγια του Χριστού.

Ποτέ λοιπόν ο Θεός δεν αφήνει αμάρτυρο τον εαυτό Του, αλλά μαρτυρείται εν τοις έθνεσι, πρώτον, μέσα από τον τρόπο ζωής των μελών της Εκκλησίας, δεύτερον, μέσα από τον τρόπο ζωής, τον οποίον υποδεικνύει το Παράκλητο το Πνεύμα στον κόσμο και τρίτον, μέσα από τον τρόπο ζωής, τον οποίον όλοι μας ως μέλη της Εκκλησίας καλούμαστε να αγωνιζόμαστε στην καθημερινότητά μας”.

Στη συνέχεια ο Θεοφιλέστατος έθεσε το ερώτημα: “Μπορούμε να γίνουμε και εμείς μάρτυρες του Θεού; Ασφαλώς και ναι. Γιατί αν δεν μπορούσαμε να κάνουμε κάτι τέτοιο, τότε τα λόγια του Χριστού, που ακούσαμε στο ιερό Ευαγγέλιο, δεν θα είχαν καμία απολύτως αξία. Όσα ο Χριστός λέγει, δεν αποτελούν μία απλή θεωρητική διδασκαλία, αλλά καλούμαστε όλοι μας να τα μετουσιώσουμε σε έναν συγκεκριμένο τρόπο ζωής, καλούμαστε όλοι μας να γίνουμε κατά το πρότυπο του Αγίου ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, μάρτυρες του Χριστού σε κάθε εποχή. Να μαρτυρήσουμε περί του Χριστού τον οποίον πιστεύουμε, στον οποίον αφιερώσαμε τη ζωή μας, στον οποίον στην πραγματικότητα ανήκουμε.

Με ποιον τρόπο μπορούμε εμείς να δώσουμε αυτήν τη μαρτυρία του Ιησού Χριστού στην καθημερινότητά μας;

Καταρχήν μέσα από την πίστη μας. Διότι μαρτυρία του Ιησού Χριστού πρωτίστως σημαίνει μαρτυρία πίστεως. Όταν διαβάζουμε τους λόγους των αγίων Πατέρων, θα δούμε ότι εκεί παρουσιάζεται ολοκάθαρα ότι η τέλεια πίστη είναι ο ίδιος ο

Χριστός. Η πίστη η δική μας είναι ενυπόστατη, λαμβάνει σάρκα και οστά, είναι ο Θεός ο οποίος εφανερώθη εν σαρκί γενόμενος άνθρωπος. **Ο Θεός που μας φανερώθηκε στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού και αυτόν τον Θεό πιστεύουμε, δηλαδή σε αυτόν τον Θεό εμπιστευόμαστε εντελώς ελεύθερα τη ζωή μας. Πίστη σημαίνει εμπιστοσύνη, πίστη σημαίνει διακινδύνευση, γιατί δεν είσαι ποτέ βεβαίως ότι αυτή η πίστη που δεν δικαιολογείται με τη δύναμη της ανθρώπινης λογικής, θα έχει ένα βέβαιο αποτέλεσμα στη ζωή σου. Όμως, αυτή η αβεβαιότητα είναι που συνεπάγεται το άνοιγμα του κάθε ανθρώπου στο πέλαγος της ελευθερίας, στο πέλαγος της Χάριτος του Θεού. Και αυτή η ελευθερία είναι η οποία τελικά επιβεβαιώνει την πίστη στο πρόσωπο του Χριστού, ο οποίος επιζητά και θέλει ανθρώπους ελεύθερα και όχι καταναγκαστικά να ανταποκρίνονται στη δική Του πρόσκληση.**

Μία δεύτερη μαρτυρία είναι ότι αυτή η πίστη στο πρόσωπο του Χριστού δεν είναι μία ατομική κατάσταση, αλλά είναι μία μαρτυρία η οποία πραγματώνεται μέσα στο σώμα του Χριστού, δηλαδή μέσα στην Εκκλησία. Ο Χριστός τον οποίον πιστεύουμε, δεν είναι ένας ατομικός Χριστός, αλλά είναι ο Χριστός της Εκκλησίας. Και εμείς όλοι καλούμαστε να ζήσουμε τη δική Του ζωή, μετέχοντας στη ζωή του σώματός Του, δηλαδή της Εκκλησίας. Και μετέχω στη ζωή της Εκκλησίας, σημαίνει ότι μετέχω στη ζωή των μυστηρίων της Εκκλησίας, ώστε κάθε πτυχή της ζωής μου να αποδεικνύω ότι την έχω αληθινά αφιερωμένη στον ίδιο τον Χριστό, ότι εμπιστεύομαι τον Χριστό για το παραμικρό γεγονός της ζωής μου. **Μαρτυρία στον Ιησού Χριστό όμως συνεπάγεται και μαρτυρία μέσα από τον αγώνα της άσκησης, μέσα από τον αγώνα της εφαρμογής του θελήματος του Θεού.** Αυτό πολλές φορές συνεπάγεται ένα κόστος για τον κάθε άνθρωπο που θέλει να ακολουθήσει το Ευαγγέλιο. Άλλωστε το Ευαγγέλιο του Χριστού είναι το ευαγγέλιο του κόστους. Καλείσαι να μαρτυρήσεις τον Χριστό, μέσα από την θεληματική και εντελώς ελεύθερη αποδοχή του δικού Του θελήματος στη ζωή σου. Αυτό συνεπάγεται θυσία και θάνατο. Αυτός είναι ένας τέταρτος τρόπος μαρτυρίας του Χριστού. Μαρτυρώ το Χριστό δια του εκουσίου και θεληματικού θανάτου, τον οποίον ως μέλος της Εκκλησίας καλούμε να ζήσω. Ποίου θανάτου; Του θανάτου του παλαιού ανθρώπου της αμαρτίας. Ο Απόστολος Παύλος το λέει τόσο συγκλονιστικά, ότι καλούμαστε να θανατώσουμε μέσα μας τον άνθρωπο εκείνον, ο οποίος δεν έχει καμία απολύτως σχέση με τον Χριστό, αλλά παραμένει προσκολλημένος στη ζωή πριν το Χριστό, στη ζωή της αμαρτίας, όπου αμαρτία θα πρέπει να εννοήσουμε όχι την παράβαση ενός νόμου, αλλά τον χωρισμό μας από τον Θεό. Η αμαρτία έχει άμεση σχέση με αυτήν την ίδια τη ζωή μας, γιατί είναι εκείνη που μας χωρίζει από τον Χριστό.

Αντιθέτως **ο αγώνας τον οποίον κάνουμε για να εφαρμόζουμε και να τηρούμε το θέλημα του Θεού, είναι εκείνος που μας ενώνει με τον Χριστό, ενεργοποιεί και ισχυροποιεί το σύνδεσμο των οποίον καλούμαστε να έχουμε μαζί με τον Χριστό και στην πραγματικότητα αυτή είναι η αλήθεια, η οποία μας βεβαιώνει ότι δια του θανάτου του παλαιού ανθρώπου της αμαρτίας έρχεται η ζωή και δια του Σταυρού έρχεται η Ανάσταση, που αποτελεί το θεμέλιο ολόκληρης της πίστεως και της διδασκαλίας της Εκκλησίας.**

Ερχόμαστε στον τελευταίο τρόπο με τον οποίο καλούμαστε να μαρτυρήσομε όλοι μας τον Ιησού Χριστό στην καθημερινότητα της ζωής μας. Είναι η μαρτυρία του μέλλοντος αιώνος.

Γιατί όλοι μας μέσα στην εκκλησία δεν εννοούμε απλά και μόνο το ένδοξο παρελθόν το οποίο μπορεί να υπήρξε στα πρόσωπα των Μαρτύρων της πίστεως. Το παρελθόν είναι παρελθόν δεν έρχεται και πάλι μέσα στην Εκκλησία. Εκείνο για το οποίο διαρκώς παρακαλάμε τον Θεό, το οποίο αποτελεί την αιτία της σχέσης μας μαζί Του, είναι η βεβαιότητα του λαμπρού μέλλοντος, δηλαδή της Βασιλείας των Ουρανών, όπου θα γίνει η οριστική και αμετάκλητη νίκη κατά της φθοράς και του θανάτου.

Όλα αυτά που αναφέρουμε μας έδωσε αφορμή αδερφοί μου ευλογημένοι, να τα συνειδητοποιήσουμε σήμερα, η μνήμη του Αγίου ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλήτου. Και πρέπει να ευχαριστήσουμε τον Άγιο, γιατί με αφορμή την εορτή του μας δίνει αυτήν την δυνατότητα να ξαναβρούμε τη σχέση μας με τον Θεό, διότι όλοι αμαρτωλοί είμαστε και όλοι πολλές φορές δυσκολευόμαστε, απογοητευόμαστε, χάνουμε το δρόμο μας τον πνευματικό, χάνουμε την πορεία μας προς τη Βασιλεία των Ουρανών.

Αλλά έχοντας οδηγούς την Υπεραγία Θεοτόκο, τους Αγίους του Θεού, οι οποίοι ως ασφαλείς φρουροί και προστάτες μας, μας υποδεικνύουν και πάλι αυτήν την ευλογημένη οδό από την οποία πολλές φορές φαίνεται να ξεφεύγουμε, υπενθυμίζοντάς μας ότι είναι πάντοτε εκεί, ορθάνοιχτη και περιμένει την διέλευσή μας με κατεύθυνση τη Βασιλεία του Ουρανών”.

Ολοκληρώνοντας ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ωρεών ευχήθηκε: "Ολόψυχα σας εύχομαι ο Άγιος ένδοξος Μεγαλομάρτυς Δημήτριος δια τον οποίον συναχθήκαμε σήμερα για να λειτουργήσουμε και να τιμήσουμε, δια της ενώσεως στο Άγιο Ποτήριο με τον Κύριο της δόξης Ιησού Χριστό, να είναι πάντοτε συμπορευτής όλων σας και όλων μας σε αυτόν τον αγώνα της καθημερινής ζωής.

Και εμείς βλέποντας τη ζωή και το μαρτύριο του Αγίου Δημητρίου, να παραμένουμε πιστοί στην μαρτυρία του Ιησού Χριστού, πιστοί στη μαρτυρία του ιδίου του Παρακλήτου, πιστοί στην βεβαιότητα ότι ο έσχατος και τελικός κριτής της ιστορίας του κόσμου και του ανθρώπου είναι μόνον ο Κύριος της δόξης ο Αναστάς Κύριος μας Ιησούς Χριστός”.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ο π. Ματθαίος Χάλαρης ευχαρίστησε τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Ωρεών κ. Φιλόθεο, που λάμπρυνε με την παρουσία του την σημερινή εορτή και εκ μέρους των εφημερίων του Ιερού Ναού, των Μελών του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και των πιστών της ενορίας, οι οποίοι είχαν κατακλύσει τον Ναό και τον περιβάλλοντα χώρο. Έψαλαν πολυμελείς Βυζαντινοί χοροί υπό τη διεύθυνση των Ιεροψαλτών, του Πρωτοψάλτου κ. Γεωργίου Καμαριάρη και του Λαμπαδάριου κ.

γκάρδιες

όπο που

ΓΡΙΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΑ
ΕΝΟΡΙΑΚΕΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ